

ἐπιπλέοντας, ἔτέρους ὑποθρυχίους γενομένους, τὰς σανίδας τῶν πλοίων διαλελυμένας, τὰ ἵστα διαρρηγνύμενα, τοὺς ἵστους διακλωμένους, τὰς κώπας τῶν χειρῶν τῶν ναυτῶν ἀποπτάσας,
 15 τοὺς κυβερνήτας ἀντὶ τῶν οἰάκων ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων καθημένους, τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέκοντας καὶ πρὸς τὴν ἀμηχανίαν τῶν γινομένων κωκύοντας, δλολύζοντας, θρηνοῦντας, δλοφυρομένους μόνον, οὐκ οὔρανόν, οὐ πέλαγος φαινόμενον, ἀλλὰ σκότος πάντα βαθὺ καὶ ἀφεγγὲς καὶ ζοφῶδες,
 20 οὐδὲ τοὺς πλησίον ἐπιτρέποντα βλέπειν, καὶ πολὺν τὸν πάταγον τῶν κυμάτων καὶ θηρία θαλάττια πάντοθεν τοῖς πλέουσιν ἐπιτιθέμενα. Μᾶλλον δὲ μέχρι τίνος διώκομεν ἀκίχητα; Οἴαν γὰρ ἂν ζητήσω τῶν παρόντων εἰκόνα, ἥττώμενος τῶν κακῶν ὁ λόγος ἀναχωρεῖ.

25   b. 'Αλλ' ὅμως καὶ ταῦτα εἰδὼς οὐκ ἀπογινώσκω τῆς χρηστοτέρας ἐλπίδος τὸν κυβερνήτην τοῦδε τοῦ παντὸς ἐννοῶν, δις οὐ τέχνη περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην. Εἰ δὲ μὴ ἐκ προοιμίων μηδὲ εὔθέως, ἔθος αὐτῷ τοιοῦτο μὴ ἐν ἀρχῇ τὰ δεινὰ καταλύειν, ἀλλ' ὅταν αὖξηθῇ
 30 καὶ πρὸς τὸ τέλος ἔλθῃ καὶ παρὰ τῶν πλειόνων ἀπογνωσθῇ, τότε θαυματουργεῖν καὶ παραδοξοποιεῖν, τὴν τε οἰκείαν ἐνδεικνύμενος δύναμιν καὶ τῶν ἐμπιπτόντων τὴν ὑπομονὴν ἐγγυμνάζων.

c. Μὴ τοίνυν ἀναπέσης, παρακαλῶ. Ἐν γὰρ ἐστίν, 'Ολυμπιάς, φοβερόν, εἶς πειρασμός, ἀμαρτία μόνον' καὶ τοῦτο συνε-